

Riera de Talamanca

Talamanca

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Terme municipal de Talamanca, 08279 Talamanca
Emplaçament De Talamanca a St Llorenç Savall per la B124 arribem al segon pont, on trobem capçalera de la riera

Coordenades:

Latitud: 41.72129
Longitud: 1.99582
UTM Est (X): 416474
UTM Nord (Y): 4619319

Classificació

Número de fitxa 08277 - 37
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Zona d'interès
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Social
Titularitat Pública
Titular: ACA- Agència Catalana de l' Aigua
Autoria de la fitxa Quim Serdà Manau
Data de registre de la fitxa: dl., 15/10/2007 - 02:00

Descripció

La riera de Talamanca s'origina a la zona de conglomerats del Montcau i de la serra de l'Obac, d'on les aigües del torrent la Vall i del torrent de Cantacorbs baixen fins a juntar-se tot formant una V a la zona coneguda com a 'Entreforcs', un punt limítrof dels termes municipals de Talamanca i Monistrol de Calders.

La riera segueix un recorregut d'uns 20 km, gairebé en paral·lel a la riera de Mura, i en direcció predominant del sud-est al nord-oest. Conflueixen a Sant Esteve per anar a desembocar, uns cinc km més tard, al riu Llobregat, prop dels Tres Salts. En el seu curs, la riera ha anat excavant les respectives valls, estretes i amb alguns trams tortuosos per la successió de meandres. En acostar-se al Llobregat les valls s'enfonsen, a la vegada que alguns vessants es drecen per esdevenir cingles. La consistència variable dels estrats de roca fa que l'aigua sovint no llisqui avall, sinó que salti esglaonada entre gorgs. Les valls estretes deixen poc espai al bosc de ribera, en canvi, les plantes properes a l'aigua hi són més nombroses: el canyís, les bogues, el creixen, la dolceta, la salicària, etc. AADD (1997:171)

Observacions:

La capçalera i el primer tram de la riera es troben dins dels límits del Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac.

Història

El paisatge de la riera de Talamanca manté restes de l'activitat humana. L'aigua de la riera ha servit històricament com a regadiu dels petits horts que es treballaven a la seva llera, una activitat avui abandonada però que ens ha deixat senyals inequívocs d'aquest fet, com són les quatre sínies que encara hi trobem, petites canalitzacions i rescloses.

Bibliografia

AA.DD (1997). Guia d'espais d'interès natural del Bages. Centre d'Estudis del Bages, Manresa.

